

האדורסט שלי

מיכל בן דוד כתבת סימניה מדווחת

מטרים ישנם עצים וצמחייה רבה. מעל הגובה הזה ההרים קירחים, כלומר כמעט ללא צמחייה. בגובה רב כזה רמת החמצן באוויר קטנה והדבר מחייב ימי התאקלמות (הסתגלות) לגובה ונטילת כדורים מיוחדים נגד מחלת גבהים. מטיילים רבים מתקשים להתמודד עם המחסור בחמצן ומפונים מהמסלול כשהם מחוברים לבלוני חמצן באמצעות מסוקים או על גבי חמורים אל מתחת לגובה 4,000 מטרים, שם הנשימה קלה יותר.

אומנם, כל יום כולל הליכה מרובה, אבל ההתמודדות שונה מיום ליום. כך, למשל, באחד הימים החל לרדת שלג באמצע היום. רוחות עזות, מסלול שפתאום הופך להיות חלקלק ולפעמים נסתר מהעין בגלל השלג, ובתוך כל זה חשוב להמשיך ללכת, לא לעצור, להגיע לכפר שבו יש חימום ומחסה מפני מזג-האוויר. בסוף אותו היום הרגשתי שאני

צילום: מיכל בן דוד

רוצה לוותר, לחזור הביתה, אבל משהו בי אמר לי להמשיך בדרך. לא להיכנע לקושי. אחרי תשעה ימים של הליכה הגיע הרגע שחיפיתי לו כל-כך: הגענו לגובה של 5,364 (חמשת אלפים שלוש מאות שישים וארבעה) מטרים על הר האדורסט. עמדתי שם, על סלע גדול שמסמן את ציון הדרך. הרמתי את הידיים לאוויר והרגשתי (כמעט) על גג העולם. השמחה הגדולה לוויה בדמעות של התרגשות. אספתי מהקרע אבן אחת למזכרת. שנים ארוכות חלמתי על הרגע הזה וסוף סוף הוא התגשם.

להגיע להר האדורסט היה תמיד חלום עבירי. שנים רבות רציתי לראות את ההר הזה מקרוב, לטפס עליו עד למחנה הבסיס, הנקודה שממנה רק מטפסים מקצועיים יכולים להמשיך עד הפסגה. לאחרונה הצלחתי להגשים את החלום הזה. הגעתי לנפאל, שם נמצא הר האדורסט, ההר הגבוה ביותר בעולם, המתנשא לגובה 8,848 (שמונת אלפים שמונה מאות ארבעים ושמונה) מטרים מעל פני-הים. מהבירה קטמנדו יצאנו בטיסה לעיירה קטנה ששמה לוקלה, וממנה מתחיל הטרק (טיול רגלי). מטיילים רבים מכל רחבי העולם מגיעים לנפאל בכל שנה כדי לראות מקרוב את "המלך של

ההרים". בכל יום קמים עוד לפני שהשמש זורחת, אוכלים ארוחת בוקר קצרה ומיד אחר-כך מתחילים לצעוד. כל יום צועדים בין 6 ל-12 שעות הליכה. לאורך הדרך רואים את ההרים המושלגים האדירים

שבנפאל. עולים עליהם, יורדים מהם, מטפסים על מדרגות חצובות בסלעים והולכים בשבילים על צלע ההרים.

מי שמוביל לאורך הדרך הוא מדריך מקומי, שמכיר את הדרך בין ההרים. הוא מוביל את הקבוצה אל הכפר שבו נעביר את הלילה לקראת המשך ההליכה. המדריכים הם בעיקר נפאלים, משבט ששמו שרפה (SHERPA). המדריכים נולדו בכפרים שבהרים ומכירים את הדרכים הרבות שמתפתלות ביניהם.

לאורך הימים הדרך משתנה. עד גובה 4,000